

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 24 – april 2014 9. årgang

Du har bare trettet
meg med dine
synder, og voldt
meg møye med
dine misgjerninger.
Jeg, jeg er den
som utsletter dine
misgjerninger for
min skyld, og dine
synder kommer jeg
ikke i hu.
Jes 43.24-25

Innhold

Sang: Deg være ære av Edmond Louis Budry	3
Det lyser håp over graven av Carl Fr. Wisløff	4
Korset lyser HELE veien av Birger Mangelrød	6
Frihet og glede av Ludvig Bærøe	7
Snublestenen utdrag fra Øivind Andersen	9
Vitnesbyrd fra Peru	11
Per Nordsletten av Jan Oskar Butterud	13
Herren, vår rettferdighet! av Per Nordsletten	14
Se Ham – som Han er! av Per Nordsletten	15
Perleskrinet av Gudmund Vinskei	16
Sang: Den Herre Krist i dødens bånd lå for vår synd hengivet av Martin Luther og Magnus Brostrup Landstad	17
Glimt fra Peru av Anne Margrethe Marca	18
Håp om liv av Adolfo Barrantes	20
Sang: Hjemlengsel av Oscar Ahnfelt	21
«Det er meg» av Bo Giertz	22
Viktige arrangement	23
Lille Øyvinds problem av Berit Berg	23

Evangelisk Luthersk Misjonslag

Misjonsorganisasjon grunnlagt høsten 2004 som er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken. Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.

Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristusvitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon. Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forskynnelse av Ordet om korset.

Bladet sendes gratis til alle som sender oss navn og adresse

Formann:

Svein Mangelrød, Farrisvn 1367, 3282 Kvelde
Tlf: 33112047/ 47022594, formann@misjonslaget.no

Kasserer:

Bjørge Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy
Tlf: 38100526/ 90973599, kasserer@misjonslaget.no

ELMs hovedkonto: 1638.21.01514
Gaver øremerket Peru: 3000.13.23454
Gaver øremerket Barnehjemmet Celsos minne:
1503.11.21849

Misjonssekretær

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy
Tlf: 3810061/ 41304882, misjssekr@misjonslaget.no

På Hjemveg

Ansvarlig for bladet:
Redaksjonsnemda ved redaktør Jon Espeland
paahjemveg@misjonslaget.no

Deg være ære

av Edmond Louis Budry

Norsk oversettelse Arne Fjellberg

*1. Deg være ære, Herre over dødens makt!
Evig skal døden være Kristus underlagt.
Lyset fyller haven, Se, en engel kom,
Åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!*

Kor:

*Deg være ære, Herre over dødens makt,
Evig skal døden være Kristus underlagt.*

*2. Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger: Frelseren er her!
Pris ham, alle tunger, Kristus Herre er!*

*3. Frykt ikke mere! Evig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, Seier er hans vei.
Evig skal han regjere, Aldri frykter jeg.*

Det lyser håp over graven

av Carl Fr. Wisløff

Men nu er Kristus oppstanden fra de døde og er blitt førstegrøden av de hensovede. 1Kor 15:20.

Det er noe eget ved de første blomstene som vokser frem om våren. Småbarna plukker hestehov i solbakken og setter de gule blomstene på hedersplass i stuen. De er et varsel om nye blomster i våren og sommeren vi venter på, de varsler om alt det som skal gro i skog og mark, i hage og på marken, når sommeren kommer!

Det finnes et gammelt høytidelig ord for disse første vekstene som vi gleder oss ved å hente inn: Førstegrøden. Det ordet er brukt flere steder i vår Bibel. Noen ganger blir det brukt i overført betydning.

I Rom 16:1 nevner Paulus navnene på noen kristne venner, og sier at de er «Asias førstegrøde for Kristus». De var de første i provinsen Asia som ble omvendt til troen på Kristus. For en glede da de kom til troen – de var førstegrøden, de varslet om de mange som skulle komme siden!

I dag skal vi et øyeblikk samle tankene om et annet sted der det samme ord er brukt: «Kristus er oppstanden og er blitt

førstegrøden av de hensovede.»

Påskens budskap er at Jesus seiret over døden. Han som døde på et kors, og som ble lagt i graven, han sto levende opp igjen på den første dag i uken.

Han var førstegrøden av de hensovede. Han var den første som sto opp igjen og som aldri mer skulle legges i en grav. Men han er ikke den eneste - det kommer flere etter, det er dette ordet vil si oss.

Når vi leser om Jesu oppstandelse føler vi sterkt at den er uten sidestykke. Det har aldri hendt slikt, verken før eller siden. Det hele er så veldig at vår forstand føler seg helt utenfor.

Slik var det også for dem som opplevde den første påsken. De var helt lamslått av det de opplevde.

Enhver som leser Det nye testamente oppmerksomt vil merke noe av den undring og betatthet som tydelig preger fortellingene om oppstandelsen. Vi merker den nesten forferdede undring de var fylt av, og vi kjenner gjenklangen av den ufattelige glede som fylte de første vitner.

Jesu oppstandelse er noe helt enestående. Ja, men så sier Guds ord at han er blitt «førstegrøden av de hensovede». Hans oppstandelse var enestående - og likevel: Han var den første, der skal komme flere etter ham.

Mange tanker melder seg når en leser dette. Jesus er den første - og det på flere måter. Først slik at han banet veien for de andre. Jesus seiret over døden. Den kunne ikke holde på ham. Jesu død var soningen for våre synder. Da soningsverket var fullbrakt, godkjente Gud selv dette verk ved å reise Jesus opp igjen fra graven.

Hans seier er da vår seier. Den som tror på ham, skal leve om han enn dør, sier Jesus selv. Joh 11:26. Med undring leser vi slike ord: Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet. Joh 5:24. Den time kommer da alle de som er i gravene skal høre hans røst. Alle skal vekkes opp fra de døde – til livets oppstandelse eller til dommens oppstandelse, v.28 f.

Jesus er den første – også på en annen måte.

Som det heter i en gammel salmes- trofe: Som han oppsto, skal vi oppstå, det er fullgodt å tenke på.

Paulus sier: Gud har oppvakt Herren (Jesus), og skal også oppvekke oss med sin kraft. 1Kor 6:14. Jesus var død, men ble levende. Graven var tom. Men dette gjenoppstandne legeme hadde nye egenskaper, det var et forklaret legeme.

Her er det mye som vi ikke fatter. Det får så være. Vi får bare holde oss til Guds ord.

Den som tror på Jesus har her et budskap som gir ham både mot og kraft og glede. Der er påskebudskapet, ordet om det veldige som skjedde da Jesus brøt dødens lenker og sto opp av graven.

Men dette budskap peker også fremover. Der er håp for hvert menneske. Vi er på vei mot vår grav. Men det lyser håp over graven for den som tror på Jesus. Han var den første. Vi skal få lov til å følge ham - og møte ham der hvor vi skal se ham som han er.

Korset lyser HELE veien

av Birger Mangelrød

Hadde vi ikke hørt hva som skjedde på Golgata for snart 2000 år siden, så hadde ikke korset hatt noen betydning for oss. Vi hadde levd i et åndelig mørke, kanskje hadde vi satt vårt håp til noen avguder. Det er mange av dem på denne jorda. Ja, det er nok flere enn vi til daglig regner med. Vi hadde vært uten håp om frelse, og dermed uten håp om himmel og salighet. Men Gud være takk som har sendt sine vitner, også til oss i vår lille del av verden. Lyset fra korset har nådd til deg og meg.

I 1Kor 1:18 står det: «Ordet om korset er en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft.» Det forunderlige med dette ordet er at det virker enten til fortapelse eller til frelse. Dårskap eller Guds kraft. Korset er skilleveg, enten blir du værende der eller du forlater det. Hvor er du? En sanger sier det slik:

Ser du din frelser på korset? Ser du den kamp han har? Ensom, forlatt av alle, ja av sin egen far. Det var for våre synder at han på korset hang, kun for å frelse verden fra nød og undergang.

Da israelittene ble bitt av serafslanger i ørkenen, ble de friske ved å se opp på kobberslangen. Skulle ikke vi med våre «slangebitt» løfte våre øyne opp til ham som henger på korset

i vårt sted? Og som er en soning for våre synder. Da skal du få erfare som David i Sal 34:6: «De så opp til ham og strålte av glede».

Dette kors skal for oss lyse, lede oss på sikker vei. Vi for døden ei skal gyse. Korsets lys oss svikter ei. Vi til korset vil oss klynge, hver en stund på jorden her. Lammets pris vi glad skal synge. Himmelen fryd oss venter der.

For en troende er dette lyset uunnværlig. Om du er liten eller stor, ung eller gammel, så møter vi livets realiteter hver dag. Det kan være mismot og sorg, farer og fristelser, fall og nederlag. Det kan være vårt indre som er ute av balanse, eller vi kan føle oss ensomme og misforstått. Ja, det kan være så mangt. Slik er det med oss, men med Jesus er det annerledes.

I Heb 12:1-2 sier han til oss at vi skal få legge av oss alt som tynger og synden som henger så fast ved oss. Det klarer jeg ikke, tenker jeg. Ja, det er sant det, men forklaringen kommer i vers 2:

« – med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender.»
Da er det håp!

Frihet og glede

av sokneprest Ludvig Bærøe

Vi feirer i år 200 – årsjubileum for den norske Grunnloven. Den er selve bærebjelken for frihet og folkestyre i landet vårt. I 1814 var en over firehundreårig union med Danmark over, men resultatet av det turbulente året var at vi på seinhøsten befant oss i en ny union! Denne gang med Sverige. Grunnloven fikk vi imidlertid med oss inn i unionen, og det var en avgjørende forskjell. Nesten hundre år gikk, fram til året 1905. Da ble friheten fullt og helt vår, med egen grunnlov og egen konge. Norge var blitt et selvstendig land. Hvordan det opplevdes, kan vi som lever nå bare ane. Under gjengir

vi et lite stykke fra den kristelige ukeavisen Hjemlandsposten fra desember 1905, altså rett før vår første jul som fri nasjon. Hjemlandsposten ble trykket i Horten, og kom ut i tidsrommet 1901–1928. Redaktør var lærer K. Fjære fra Drammen.

Salme 126:3: Store ting har Herren gjort mot oss, vi ble glade.

Et karakteristisk trekk ved det israelske folk i Den gamle pakt er at de med lidenskap elsket sitt land og sitt folk. Det var mye som gjorde dette. Herren hadde jo utvalgt dette

folk fremfor alle folkeslag. Han hadde lovet å være deres Gud og de Hans folk. Han hadde vernet om dette folk gjennom tiden. På underbar måte førte han dem ut fra Egyptens trelleåk. Vi vet hvordan han tvang Farao til å la Israel dra. Hvorledes han lot Moses lede dem og selv var i sky – og ildstøtten. Vi husker hvordan Han oppholdt sitt folk med vann fra klippen, med manna og vaktler som mat. Vi vet hvordan Han gav dem landet som fløt av melk og honning. Hvorledes Han innrettet gudstjenesten iblant dem, og ved de mange offer søkte å forberede dem for deres frelses Gud som engang skulle komme for å bringe lys og å frelse dem til himmelen. Men Herren måtte tukte sitt folk. Han sendte dem prøvelser på prøvelser for at de skulle komme sin høye bestemmelse i hu. For Israel, med dets nasjonale begeistring og glødende fedrelandskjærighet var den største tuknelsen denne at Han lot babylons kong Nebukadnesar bortføre folket etter å ha seiret over dem, brent Guds tempel, og la dem føre til Babylon som fanger. Folket hadde blitt vantro og de tilba fremmede guder. Dette skjedde år 588 f.Kr. Men, – Herren forlot ikke sitt folk. Han sendte dem to profeter, Esekiel og Daniel som vitnet for dem om Herrens nåde, og at de, når 70 år var til

ende, skulle få komme hjem til sitt elskede land. Akkurat da, – når ordet om befrielsen kom, – da skriver salmisten salme 126: «Store ting har Herren gjort mot oss, vi ble glade» Det forekommer meg, kjære leser, at Israels historie likner vårt eget lands og folks. Det har vært lammelser i vårt lands

Tenk Jesus ble sendt til jorden og skaffet til veie alt en troende trenger til opphold i dette fedreland og på veien til vårt rette fedreland.

utvikling i og med dette at andre har bestemt over oss. Men så kommer dette året 1905 som et merkeår som risses inn i vårt lands historie. Det har vært vanskeligheter, men Herren har løst disse på underfullt vis, og frihetens sol lyser som aldri før over vårt kjære fedreland. Vi har i sannhet grunn til å stemme i med salmisten: «– og vi ble glade!» Norges 1000-årige kongestol

er igjen reist, og mens kongene i halve denne tiden har bodd utenfor Norges land, har vi fått et eget nasjonalt kongedømme som er det frieste i verden! Så er det Herren å takke, som har ordnet et hjemland til alt Guds folk. Lengter vi dit? Tenk Jesus ble sendt til jorden og skaffet til veie alt en troende trenger til opphold i dette fedreland og på veien til vårt rette fedreland. La oss samles om Ordet, ofte, og minnes Ham som er Ordet, Han som viser vei til himmelen gjennom dette sitt Ord. La oss be til Ham og stemme i: «– Sannelig, store ting har Herren gjort i mot oss, – vi ble glade!»

Snublestenen

utdrag fra Øivind Andersen, gjengitt ved John Rolleiv Vidnes

Hva skal vi da si? At hedninger som ikke søkte rettferdighet, vant rettferdighet, men det var rettferdigheten av tro; Israel derimot, som søkte rettferdighetens lov, de vant ikke fram til denne lov. Hvorfor det? Fordi de ikke søkte den ved tro, men ved gjerninger; for de støtte an mot snublestenen; som skrevet er: Se, jeg legger i Sion en snublestein og en anstøtsklippe; den som tror på ham skal ikke bli til skamme.

Rom 9:30-33

Det grunnleggende i vårt forhold til Gud

Det avsnittet vi nå er kommet til, er meget viktig. Det peker på det grunnleggende i alle menneskers gudsforhold. Hedningene vant rettferdighet ved tro. Israel søkte rettferdighetens lov, ved gjerninger, og støtte an mot snublestenen. De vant dermed ikke frelsen, og dette til tross for at jødene la det største alvor bak sin søken.

Den tilregnede rettferdighet

Hedningene ble frelst. De la ikke for dagen noe alvor i sitt forhold til Gud. De har ikke søkt rettferdighet. Det betyr ikke bare at de ikke har gjort noe for å være i samsvar med Guds hellige lov, men de har vært moralsk likegyldige. Og når hedninger er moralsk likegyldige, betyr det bare en ting: De søker ikke Gud i det hele tatt. Likevel: De vant

rettferdighet. Men vel å merke, det var rettferdigheten av tro. Da evangeliet kom til dem, gjorde de ikke motstand mot det, men hørte det og ble frelst ved det. Rettferdigheten av tro er den som et menneske får som gave fra Gud i Jesus, ved troen. Og som det heter i Rom 4:4-8 blir et menneske tilregnet den uten gjerninger. Gjennom dette ble de virkelig frelst og fikk Barnekårets Ånd. Og de ble en levende menighet som Gud fikk gi sine nådegaver. Guds menighet, de mennesker som Gud får åpenbare frelsen for og gjennom, kom for det meste til å bestå av slike frelste hedninger.

Den dyrebare, av Gud utvalgte hjørnesteinen er Kristus

Med Israel derimot, var det helt motsatt. De tok nok sitt gudsforhold alvorlig. Det viser seg nettopp i at de søkte rettferdighetens lov. Men de vant ikke fram til denne lov.. Grunnen til det var at de søkte den ved egne gjerninger og støtte an mot snublesteinen (Kristus). Hele Israels innsats under loven gikk ut på å bli anerkjent og antatt av Gud. Men det nådde de ikke. De søkte rettferdighet ved gjerninger, og ikke ved tro. De tok anstøt av snublesteinen (Kristus, evangeliet). At de ikke nådde fram til rettferdighetens lov, som gjorde det anerkjent hos Gud, så kom det ikke av folkets synd, heller ikke av at de kom til kort. Nei, det kom av selve deres søken etter å bli antatt av Gud.

> >

Dette er min Sønn som jeg har velbehag i. Hør ham!

Dette kan ikke nok understrekes. Ordet i Rom 9:32 bebreider ikke Israel deres lunkenhet eller halvhet eller noe slikt i deres søken. Tvert om, som vi ser i Rom 10:2 får Israel vitnesbyrd om nidkjærhet for Gud. Og likevel sier ordet at det er nettopp denne deres søken etter rettferdighet hos Gud, som gjør at de ble utelukket fra frelsen. De mente å kunne bli anerkjent av Gud ut fra hva som de var og gjorde selv. Og de var hellig overbevist om at et menneske som gikk ærlig inn for dette, fikk kraft fra Gud selv til å være og gjøre det som Gud krevde av dem. Dette har vi et tydelig vitnesbyrd om i eksempelfortellingen i Lukas 18:9-14 om fariseeren og tolleren i templet. Fariseeren takker Gud for at han ikke er som andre mennesker. Han er seg fullt bevisst at skulle det stått til ham selv, ville han ikke vært annerledes enn andre. Men nå har Gud gjort det slik at han har blitt annerledes enn andre. Legg også merke til at Jesus fortalte denne liknelsen til noen som stolte på seg selv at de var rettferdige. De mente seg å ha kommet i et slikt forhold til Gud at han anerkjente dem.

Den falske søken etter rettferdighet er å avvise Jesus

Det farlige ved den søken etter rettferdighet for Gud, som Israel er et eksempel på, er at den nødvendigvis fører med seg at et menneske avviser ordet om Jesus, når

han hører det. Det gjorde Israel, og det gjør mennesker også i dag, når de søker på samme måte som Israel gjorde. Da Israel ble stilt ansikt til ansikt med budskapet om syndsforlatelse ved Jesu Kristi stedfortredende soning, og budskapet om en rettferdighet som Gud tilregner et menneske uten gjerninger, avviste de det uten videre. Og her har vi kjennetegnet på at et menneskes søken etter Gud er falsk: Han avviser ordet om Stedfortrederen og den tilregnede rettferdighet.

Hør! Så skal deres sjel leve! Om et menneske tar feil i sin søken, om han er uklar i spørsmål om det som har betydning i hans forhold til Gud, er han likevel ikke falsk overfor Gud i sin søken hvis han mottar evangeliet når han hører det. Da er ikke det menneskes søken etter Gud slik som Israels søken var.

Min nåde er deg nok

Saken er at nåde og gjerninger utelukker hverandre gjensidig. «Er det av nåde, da er det ikke lenger av gjerninger, ellers blir nåden ikke lenger nåde.» Rom 11:6. Den som søker Gud ut fra det som han er og gjør selv, – og det hjelper ikke hvor meget han enn innrømmer at han trenger Guds kraft for å fullføre det, – kan ikke annet enn stå Guds nåde imot. Derfor blir selve dette menneskes søken etter Gud det som utelukker fra frelsen. Rom 9:32. Dette ser vi nettopp tydelig her hvor det står at de støtte an mot snublestenen!

Vitnesbyrd fra Peru

Rita Salcedo og Fredy Cesar Arivilca er et ektepar som bor i Horacio Zevallos Games i Arequipa, Peru. De bor sammen med Ritas to barn, Flor de Luz på 5 år, og Fernando Alonso på 3 år. Disse fikk hun med sin avdøde ektemann. Rita og Fredy er nyomvendte, og giftet seg 15. februar i år. Her følger deres personlige vitnesbyrd, i form av et intervju gjort ved Ubaldo Marca (UM):

Ritas vitnesbyrd:

UM: Hvordan var ditt liv før du ble kristen?

Rita: Jeg var opprørsk mot faren til mine barn, og vi kranget for enhver liten ting. Vi hadde gode stunder, men også vonde øyeblikk. Så døde han 2. januar 2012 i en ulykke. En buss kjørte på ham, og dro ham med seg 3 km. Jeg stod alene igjen med mine to små barn, og jeg spurte meg selv hvorfor dette måtte skje med meg. Jeg gråt mye. Jeg var nødt til å finne meg en jobb, men jeg hadde ingen utdanning. Min svoger anbefalte meg å studere søm, og dette ønsket jeg. Jeg hadde ingen å overlate min sønn på 1 år og 7 måneder til, og prøvde å finne en barnehage til ham (datteren

på 3 år gikk på førskole, i Peru begynner de på denne alderen. Red.anm.). Jeg kom da til kirken i Horacio, og ble møtt av Lili som arbeider der. Hun fortalte meg at det var plass til min sønn, og at jeg bare måtte ta ham med dit. Jeg begynte så å studere, mens sønnen min var der i barnehagen.

UM: Hva gjorde at du søkte Jesus?

Rita: Jeg kjente trang til å få trøst. En dag gikk jeg forbi et sted der de selger brukte bøker, og jeg kjøpte meg en Bibel. Jeg leste så Matteus-evangeliet, og det var da jeg så den store sammenhengen i livet. En dag så pastor Ubaldo meg, og han ba meg til møtene i kirken. Lili

> >

ba meg også til møtene hver gang jeg hadde sønnen min med til barnehagen. En dag gikk jeg, den dagen var det bønnemøte. De kristne begynte å be, én etter én. Da kom trøsten fra Herren til meg i min vanskelige situasjon. Jeg forstod at han hadde lett etter meg, og at Han er min Frelser. Herren Jesus hadde dødd for mine synder. Fra den dagen av går jeg i kirken for å høre Guds Ord.

UM: Hvordan er ditt liv idag?

Rita: Alt er forandret. Jeg lever med et håp, jeg vet at Han er med meg. Og han passer på meg, selv om mitt kjød ofte vil overvinne meg.

UM: Har du en tekst du vil hilse med til brødrene og søstrene i Norge?

«Og skikk dere ikke lik denne verden, men bli forvandlet ved at deres sinn fornyes...»
Rom 12:2

Fredys vitnesbyrd:

UM: Hvordan ble du kjent med Rita?

Fredy: Jeg traff henne første gangen under en årsmarkering for bydelen vi bor i. Fra første stund kjente vi samhørighet, og vi begynte å treffes. Snart kalte barna hennes meg for pappa. Jeg opplevde selv aldri å få omsorg fra mine foreldre. Derfor tenkte jeg spesielt på barna hennes, at de hadde behov for en fars omsorg og kjærlighet.

Rita fortalte meg at hun går i kirken. Hun ville svært gjerne ha meg med dit, og jeg ble med av nysgjerrighet. Da det kom til bønn i møtet,

synes jeg det var litt rart. Men da de sang sangen på nr 213 i sangboken vår, rørte det hjertet mitt. Prekenen handlet om avgudene et menneske kan ha, og jeg forstod at avguder er falske og har ingen makt.

«Jeg har ikke rikdom her, men dine løfter er så mye mer enn det. Når livet mitt er slutt vil jeg med fryd for alltid få høre din velsignede røst. Led meg til din herlighet, jeg vandrer her som en pilgrim. Å få glede meg i deg er mitt ønske, Herre, og få være i Himmelen i evighet.»

(Utdrag fra sang på nr 213)

Rita og jeg var samboere på det tidspunktet, men Rita forklarte meg at det ikke var rett ifølge Guds ord. Vi bestemte oss da for å gifte oss, og 15. februar i år ble vi ektepar. Før jeg ble kjent med Rita, var det også andre som hadde forsøkt å be meg med i kirken. Men jeg foretrakk livet i verden. Jeg drakk meg stadig full, jeg var på fester, jeg hadde penger og gjorde det jeg hadde lyst til.

Men nå vet jeg at Herren er god, Han er vår Frelser. Vi var i mørke, og han kom for å gi oss lys i våre liv. Nå går vi sammen i kirken, vi lever med Jesus. Jeg takker Gud for at han sendte Rita i min vei, og for at hun ikke tidde, men ba meg med for å høre Guds Ord.

Jeg vil gjerne hilse alle i Norge med verset i Joh 14:6: «Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.»

Per Nordsletten

av Jan Oskar Butterud

Det er oppbyggelig å se de som har gått foran. Heltene som i går jevnet ut veien vi vandrer på i dag. Per Nordsletten var en som tråkka ut en jevnere vei for oss.

Han ble født på Lesja i 1837. Gutten måtte tidlig ta over farsgården. Omtrent uberørt av tidens vekkelse arbeidet han på gården. På fritiden spilte han kort og sloss, men drakk sjelden. En dag hadde han vunnet en slump penger. Da fikk han dårlig samvittighet og kjente Guds dom hengende over seg. Han falt på kne og overga seg til Gud.

Ikke lenge etter begynte han sin reisevirksomhet. Han ble en rungende vekker av den originale typen; en forkynner som ble lagt merke til. Mange sa: «Det er ingen som kan tale som han Per.»

Nordsletten kunne klemme til med verbale virkemidler. En gang skulle han ha husmøte i en bygd med politisk spenning. Folket i bygda var engstelige. Mindre engstelige ble de ikke da Per kom inn i stua. Før han begynte på preka sa han: «Det blev mig fortalt i dag, at i kveld vilde det komme en mann hit som ville forstyrre oss... Han har ikke noget mindre i sinne enn å ta livet av oss.» Det ble en voldsom uro i stua. Folk ville ut. Men da Nordsletten begynte å tale forsto de at det var mannndraperen fra helvete han mente. Da ble det ro i stua.

Han brukte slike virkemidler for å illustrere Satans listighet. Han gikk ofte i «frykt og fare» selv; tenkte at hele hans kristendom bare var «selvbedrag». Men han gikk med «denne nød» til «frelserens skjød». Den syndige natur var ikke lett å ha med og gjøre. Som han sa til en venn: «Den gamle Adam er så råttne heilt igjennom. Å få han på korset er ikkje lett. Der held korje spikrar ell' naglar i han. Han står opp saman med meg om morgonen og legg seg med meg om kvellen.» Den syndige natur var en plage for den store hyrde. Han synger: «Du synd å plag meg ei, for Jesus har deg båret.» Og han talte: «Når du vil tale om hvordan du skal kunne bestå for den hellige Guds

Per Nordsletten

ansikt, må du aldri tale om annen rettferdighet enn Jesus sin rettferdighet. For både din synd og din fromhet er her tilintetgjort.» Og leseren fra Lesjaskogen siterer her Luther: «Min rettferdighet sitter i himmelen. Så høyt at verken min synd eller min fromhet kan nå den.»

Mange trengte til hans viselige og omsorgsfulle sjelesorg. Som den frua som lå på det siste. Hun var redd for dommen! – Å Nordsletten, sa hun. Hva skal jeg gjøre? – Du skal gjera det som Jesus ikkje har gjort, svarte Nordsletten – Ja, men han har jo gjort alt, sa frua. – Då blir det inkje nogo å gjera for deg då, svarte han.

Peder Olsen Nordsletten fikk heimlov den 21. november 1923.

Herren, vår rettferdighet!

av Per Nordsletten

Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil oppfylle det gode ord jeg har talt om Israels hus og Judas hus. I de dager og på den tid vil jeg la spire fram for David en rettferdig spire, og han skal gjøre rett og rettferdighet i landet. I de dager skal Juda bli frelst og Jerusalem bo trygt, og dette er det navn hun (Jerusalem) skal kalles med: Herren, vår rettferdighet. For så sier Herren: Det skal aldri mangle en mann av Davids ætt som skal sitte på Israels trone. Jer 33:14-17

Disse ord viser enhver fortaapt og i seg selv urettferdig synder, hvor hen han skal gå for å finne og få del i den rettferdighet som han skal bestå for Guds ansikt med. Denne rettferdige vekst er vokst opp på Golgata, der henger den moden til å plukkes for fortapte syndere, dryppende av blod, til legedom for hver eneste syk og såret sjel.

Kom hit, kom hit du kjære sjel, som ser din egen urettferdighet å være så stor, her finner du den rettferdighet som du kan bestå for Gud med.

Og nå må du legge merke til, at Herren selv

sier, at det er vår rettferdighet, altså også din.

Når du vil tale om hvordan du skal kunne bestå for den Hellige Guds ansikt, må du aldri tale om annen rettferdighet enn denne, for både din synd og din fromhet er her tilintetgjort. Din synd er her betalt, og hele Guds lov er fullkommet, Kristi rettferdighet blir gitt deg, og du blir rettferdig som Han.

Å, hvor godt et ord dette er, som også profeten her sier, at Herren vil oppfylle det gode ord, men da må du også tro dette ord, ikke hva din fornuft og følelse sier, men hva Guds ord sier, og si som Luther: "Min rettferdighet sitter i himmelen, så høyt at verken min synd eller min fromhet kan nå den." Og denne rettferdighet er alltid den samme, fordi Kristus er den samme, den veksler og forandres ikke, slik som dine følelser gjør, den er den samme, når du er kald som når du er varm, når du feiler og faller, som når du står; derfor sier profeten her, at Jerusalem skal bo trygt, og det samme sier Paulus: Hvem vil anklage Guds utvalgte, Gud er den som rettferdiggjør.

Så lenge du bare med all din nød klynger deg fast til Ham, er alt vel, Han er Herren vår rettferdighet.

Se Ham – som Han er!

av Per Nordsletten

Filip sier til ham: Herre, vis oss Faderen, og det er nok for oss! Jesus sier til ham: Så lang en tid har jeg vært hos dere, og du kjenner meg ikke, Filip? Den som har sett meg, har sett Faderen. Hvordan kan du da si: Vis oss Faderen? Tror du ikke at jeg er i Faderen, og Faderen i meg? De ordene jeg taler til dere, taler jeg ikke av meg selv, men Faderen, som blir i meg, han gjør sine gjerninger. Tro meg at jeg er i Faderen, og Faderen i meg. Om ikke for annet, så tro det for selve gjerningenes skyld. Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerningene jeg gjør. Og han skal gjøre større gjerninger enn disse, for jeg går til min Far. Joh 14:8-12

Filip var så lik oss, han ville så gjerne se, se noe stort. Han hadde nå sett Jesus en tid, men Han var så ringe, men fikk han se Faderen, så kanskje han fikk se noe større.

Også vi vil gjerne se noe stort, men Jesus er så ringe.

Men kjære sjel, husk på, at det var i sin ringhet, at Jesus var størst. Han var stor, da Han døde på korset for verdens, for mine og

dine synder. Og når du betrakter deg selv, all din synd, hvor elendig du er i deg selv, all din synd nå i dag, å, er det da ikke stort, at Kristus er død for deg, har betalt din synd og tilveiebrakt og gitt deg en rettferdighet, som du kan bestå for Gud med og være Hans elskede barn, så ond og helt igjennom elendig som du er!

Men du synes visst, at din kristendom også er ringe. Det var ikke så ydmykende for deg, når din kristendom så litt skikkelig ut. Når du hadde en brav kristendom å bygge på, så unngikk du denne så såre ydmykende stilling: Å komme hver dag og hver stund like fattig til Jesus og bare bygge på Ham.

Men kjære sjel, det er veien; - har du ikke ennå lært å kjenne Jesus og Faderen? Har du ennå ikke fattet, at det er alene på denne måte, du kan frelses, og at dette er den største av alle gjerninger, at du, nettopp du, som i dag er så fattig og full av brøst og mangler, så elendig, og som i deg selv blir mer og mer elendig, at du er Guds elskede barn og om en liten stund skal få skue Guds herlighet?

Å lær å kjenne Jesus mer og mer som Han er!

Hør mer om Nordsletten på misjonslaget.no/Oppbyggelig/Opptak, under 2010 og Oppdal; «Glimt fra Per Nordslettens sangskatt» seminar ved Ragnvald Lende.

Perleskrinet

av Gudmund Vinskei

Det er mange år siden jeg, sammen med andre gutter, lette etter skatten i steinura, men spenningen med å lete og fryden over å finne har aldri forlatt meg. Den som leter, han finner, sier Jesus. Det har jeg opplevd om igjen og om igjen, der livsveien gikk i motbakke og tornekratt, i lyse og luftige sommerdager og i mørke vinternetter.

Kapittel 53 i Jesaja-boken vil jeg kalle et perleskrin. Det er fullt av kostbare skatter. Det viser meg perlenes perle og skattenes skatt.

Profeten Jesaja stod i Guds råd. Han taler om Messias som skulle komme. Med klare penselstrøk maler han den lidende Messias.

I Edens hage etter syndefallet gav Gud løfte om frelsen som skulle komme. Kvinnens sæd skulle knuse slangens hode(1Mos 3:15). Nå ser profeten alt det onde som skal hende folk og slekter. Han skildrer dom og straff over Israel og andre folk. Men midt i alt dette er hans viktigste budskap at stedfortrederen skal komme. Han vil bli en levende vei inn til Gud.

Mange trette og forpinte syndere leste og hørte seg til «liv og salighet» gjennom dette mektige budskap. Både i tiden før Jesus kom og etter at Jesus kom. I den gamle pakt så de fram til frelsen som skulle komme. I dag ser vi tilbake på det som hendte da Jesus kom, bar verdens synd og kjøpte oss fri.

Kapittel 53 hos Jesaja ble i min tidlige ungdom et perleskrin for meg. Jeg blir aldri ferdig med å lese det.

Spør du meg hvordan jeg fant skatten, må jeg svare slik: Som barn i en kristen heim regnet jeg det som en selvsagt ting at jeg hørte Jesus til. Når ulydighet og synd såret hjerte og samvittighet, bad jeg om tilgivelse. Jeg lovte at jeg aldri mer skulle gjøre det. Og så trodde jeg meg tilgitt for Jesu skyld. Men i konfirmasjonsalderen rotet det hele seg til. Jeg fikk ikke til å legge av synden. Det gjaldt særlig i tanker og ord, men også i gjerninger.

Gleden og frimodigheten som de troende vitnet om på bedehuset, kjente jeg ikke til. For meg ble kristendommen noe jeg måtte oppleve og få til så jeg kjente det langt, langt inn i sjelen at jeg var virkelig frelst. Jeg skulle prestere, føle og gjøre. Men synden og egoismen i tanker og ord gjorde seg stadig gjeldende og tok fred og visshet om at det var rett med meg, bort fra mitt hjerte.

Det var da jeg ingenting fikk til, at Gud var så nådig å åpenbare evangeliet for meg. Jeg fikk se at Jesus hadde båret mine synder og ordnet min sak hos Gud.

Det er derfor jeg så gjerne vil vise deg Jesus som frelser og forsoner. Det er hans blod som gjør at du og jeg kan stige fram for Gud med frimodighet, ren og rettferdig, kledd i Jesu rettferdighet for tid og evighet.

«Og finner du ham, da finner du alt, hva hjertet kan evig begjære. Da reiser seg atter hvert håp som falt, og blekner så aldri mere».

Den Herre Krist i dødens bånd Lå for vår synd hengivet

av Martin Luther og Magnus Brostrup Landstad

*Den Herre Krist i dødens bånd Lå for vår synd hengivet
Han er oppstanden ved Guds hånd, Har nådig brakt oss livet.
Og derfor kom, dere kristne, la Oss takke Gud og være glad
Og synge: Halleluja! Halleluja!*

*På jorderik var ei den mann Som kunne døden binde,
For alt var her i syndig stand, En ren var ei å finne.
Og derfor døden kom med makt, I lenker har han verden lagt
Og holdt oss alle fanget. Halleluja!*

*Men Jesus Krist, Guds Sønn, vårt skjold,
Med sterkest makt er funnet;
Av ham betalt er syndens sold* og døden overvunnet.
Hans hele makt og all hans rett Er blott et sukk, en søvn så lett,
Sin brodd den har han mistet. Halleluja!*

*Den krig det var en farlig lek Da liv og død de droges,
Men livet vant, og døden vek, Oppsluktes og nedslages.
Det vitner derom Skritens ord At Kristi død var dødens mord,
Til spott er døden blevet. Halleluja!*

*Her er det rette påskelam, Som Gud i nåde sender,
Guds kjærlighet har ofret ham, Og troen glad ham kjenner.
Med blodet strøket på vår dør - Den morderengel ikke tør
Der komme innenfor. Halleluja!*

*Så holder vi den høye fest Med hjertes fryd og glede
Og byder Herren selv til gjest, Med livsens lys inntrede.
For han er nådens sol og skinn, Når dagen lyser til oss inn,
Og syndens natt er svunnet. Halleluja!*

*Nå er det godt, nå lever vi Guds brøds de gode dage,
Den gamle surdeig er forbi, All synd vi vil forsake.
Vår Kristus er det sanne brød, Som gleder oss i liv og død,
Av ham kun troen lever. Halleluja!*

*gjeld

Tone: Egen eller "O Hellig Ånd din skatt så skjønn" (uten omkvedet)

Tidligere publisert: Landstad reviderte (1920/ 1952 - nr 336), Landstads salmebog (1869), Hauges Salmebog (1873) og Nynorsk salmebok (1926).

Glimt fra Peru

av Anne Margrethe Marca

Siden forrige nummer av bladet, har det på barnehjemmet Casa Celso og på de fleste møteplassene ikke skjedd store forandringer. Villa Ecologica er unntaket, der vokser antall personer på møtene for hver måned! Det er veldig gledelig, men også viktig å huske på i bønn. Det er mange farer når man ønsker å finne, – og gå på himmelveien. Det er nå 25-30 som kommer ganske trofast, og det er mange med tanke på at arbeidet i den bydelen startet opp i november 2012. Evangelist Ubaldo Marca har ansvar der, og forteller at han nå undersøker muligheten for større lokal til møtene.

I Horacio Zevallos driver vi en førskole, undervisningen finner sted i 2. etasjen i kirken. Det er obligatorisk for barn i Peru å gå på førskole, og de er da 4-5 år gamle. Skoleåret i Peru er fra mars til desember, startdatoen i år var 17. mars. Til nå har en dame som heter Karina vært lærer på førskolen, men i år er det en som heter Verónica som står for undervisningen. Pastor Damián Heredia holder andakt for henne og barna hver morgen. Førskolen i Horacio har blitt kjent for å ha god undervisning og bra opplegg, og det har vanligvis vært mellom 20 og 30 elever. I år er intet unntak, og vi blir fortalt at mange foreldre spør om det er plass til også deres barn.

I første etasje i kirken i Horacio har det i flere

år nå vært barnehage, med to grupper barn med åtte barn i hver. I år er dette tilbudet utvidet til 3 grupper. Folk i området har god erfaring med tilbudet i barnehagen vår, og ønsker å få sine barn inn der. De som passer barna i de tre gruppene, heter Lily, Yanet og Vilma. Lily har jobbet i barnehagen siden oppstarten, mens Yanet nå har vært der et par år. Vilma er den nyeste ansatte. Hun kom i kontakt med arbeidet vårt da hun selv hadde barn i barnehagen. Hun ble invitert til møter, og hun begynte å gå i kirken. Mannen hennes drikker mye alkohol, og faren hennes er blind, derfor hadde hun et stort behov for å få seg en jobb. Hun fikk begynne å arbeide i barnehagen, og har nå også lenge vært trofast på møtene våre.

Vi har også hatt barnehager på to steder til i Arequipa. I Huarangal fungerer 2 grupper, og på et sted som heter Tres Balcones, har vi hatt en gruppe. Der stengte distriktsmyndighetene lokalet, da de mente det var i for dårlig stand. Damen som drev der, heter Giovana. Hun håper veldig på at et annet lokale hun har sett på, skal bli godkjent for drift. Hun og mannen har nemlig 5 barn, og de har kun ett rom å bo på. De har helt klart behov for noe mer inntekt enn det mannen har.

Våre misjonærer Per Olav, Sunniva og barna finner seg stadig mer til rette i Peru, og er 28.

mars ferdig med første runde språkskole. De sier at de nå har fått en god base i spansk, men trenger mye praktisering. Per Olav skal etterhvert mer og mer inn i arbeidet, men det er ennå litt uklart hva han skal engasjere seg i. Det eneste han kunne fortelle, er at han og Sunniva sammen med kontordamen vår, Victoria, nå skal hjelpe til som engelsklærere på førskolen i Horacio. De har aldri vært spesielt opptatt av engelsk, så de ser litt humor i at de nå skal være lærere i nettopp dette faget. Men de sier at kunnskapene deres forhåpentligvis overgår elevenes, da de jo er 4-5 år... De gleder seg til å gjennom dette få mer kontakt med lokalbefolkningen.

Vi her i Norge må være med og be for arbeidet som drives med barna i Arequipa! Det har de siste årene vist seg at arbeidet med førskolen og barnehagene gir mye frukt åndelig sett. Det er mange, som ovennevnte Vilma, som på grunn av barna får kontakt med kirkene. De treffer de som jobber der, og de blir bedt på møter. Og ikke minst er det et veldig viktig arbeid som legges i at det er daglige andakter i gruppene. Der sitter barna, arbeiderne og også en del mødre som kommer for å levere barna sine, og hører Guds levende Ord. Ordet som aldri vender tomt tilbake!

HÅP OM LIV

av Adolfo Barrantes (Bestyrer på barnehjemmet Casa Celso)

Vi feirer ikke påsken bare for å huske og for å tenke, men for å ta vår Herre Jesu Kristi oppstandelse på alvor.

«...Han som da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse.» Fil 2:6-7

Vår Herre Jesus Kristus forble ikke på sitt privilegerte sted med vår skaper Gud Fader. Istedenfor dette, gav han avkall på det han hadde og kom til verden i menneskers skikkelse. Det gjorde han for å kunne lide på korset for hver og en av oss, fordi vi ikke hadde håp om liv. Jesus kom for å betale all vår skyld, ved å utgyte sitt dyrebare blod.

Paulus sier i Rom 8:34: «Kristus er den som er død, ja, mer enn det, som også er oppstått...» Det vil si at det er noe som er enda viktigere enn Jesu død, og det er vår Herre Jesu Kristi oppstandelse! I dag lever Han

for å trøste og frelse oss.

Brødre og venner: Tviler du enda på at vår Herre Jesus Kristus oppstod? Denne hendelsen er unik og sann, og måtte i henhold til Bibelen oppfylles. Det er viktig for oss å ha Jesus i våre liv, Han som døde for våre synder. Men det er enda viktigere å se og tro at Jesus har oppstått fra graven, og at han overvant døden.

«For jeg overgav dere blant de første ting det som jeg selv mottok: At Kristus døde for våre synder etter Skriftene, og at han ble begravet, og at han oppstod på den tredje dag etter Skriftene.» 1Kor 15:3-4

Jesu disipler følte seg meget triste før dagen da Han oppstod, men så skjedde den store begivenheten. Kristus hadde overvunnet døden, og ikke bare det, men på grunn av hans store triumf, kan vi alle nå leve et liv i seier, med våre synder tilgitt.

Måtte Gud velsigne dere.

Hjemlengsel

*Av idelt lys, jeg vet et land, hvis sol går aldri ned.
Det gode land, bak gravens rand, hvor man av gråt ei vet.
Og der skulle alle Guds venner en gang, forsamles ved englebasunenes klang.
Og leve med Kristus i Himmelstad, og aldri, aldri skilles ad.*

*Hva! - Aldri skilles ad?
Nei, aldri skilles ad!
Og bo i Lammets stad?
Ja, få bo i Lammets stad!
Selv leve med Kristus i Himmelstad.
Og aldri, aldri skilles ad.*

*Min Gud så full av kjærlighet, jeg lengter komme dit.
Og for din Sønns rettferdighet, har jeg og dertil lit.
Den blodsved som fløt i Getsemane ned, de sår og den pine på korset han led.
Det sier meg hjorden for Gud nå står, som skjønne og frikjøpte får.*

*Hva! - Skjønne, kjøpte får?
Ja, skjønne, kjøpte får!
Og det for Lammets sår?
Ja, blott for Lammets sår!
Vi står nå for Gud blott som kjøpte får.
Som salige frikjøpte får.*

Fra boka «Aandelige Sange» av Oscar Ahnfelt

Det er meg

Luk 24:39

av Bo Giertz.

Etter at Lukas har fortalt om det som skjedde påskemorgen og om Emmausvandrerne, kommer han fram til det som skjedde påskedags kveld. Før dette hadde det hendt noe betydningsfullt: Jesus hadde vist seg for Peter. Da de to disiplene kom tilbake fra Emmaus, ble de møtt av den store nyheten: «Herren har virkelig oppstått, og han har vist seg for Simon.» Når Paulus (i 1Kor 15) minner om selve hovedsaken angående oppstandelsen, sier han også at Jesus «viste seg for Kefas og deretter for de tolv.» Men hvordan det gikk til da Jesus oppsøkte fornekteren Peter, det vet vi ikke.

Påskekvelden var disiplene samlet bak låste dører. De regnet tydeligvis med risikoen for å bli mishandlet eller fengslet. Da kommer Jesus, og står plutselig midt iblant dem. Igjen ble den første reaksjonen forskrekkelse og overraskelse. Enda de nylig hadde jublet over at Mesteren levde, ble virkelig-heten for mye for dem. De reagerte som vi ville ha gjort om noen nære slektninger vi nettopp hadde fulgt til graven, plutselig sto midt iblant oss. De trodde at de så et spørkelse, men Jesus ba dem overbevise seg om at det var ham selv. Han var like virkelig som før. Han hadde en kropp. Han tok imot maten de gav ham, og spiste av den. Det var slike små detaljer som så smått hjalp dem å forstå det som var hendt.

Mesteren var helt virkelig, den samme Jesus som før, og likevel var han helt forvandlet, ikke lenger bundet av tid og rom. Han kunne komme og gå gjennom stengte dører akkurat som han selv ville.

Men det var ikke det han talte med dem om. Det var nok at de visste at han levde. Det viktige var nå at de lærte seg å forstå at han hadde dødd for dem. Derfor, sier Lukas, «åpnet han deres øyne så de forsto skriftene.» I skriftene – Det gamle testamente – fantes allerede beskrevet og forklart det de nå hadde vært vitne til: at Messias skulle lide, og stå opp igjen den tredje dagen. Hva som skulle følge, var også beskrevet: Omvendelse til syndenes forlatelse i Jesu navn skulle forkynnes for alle folk.

Vi kan altså lese vårt gamle testamente som et vitnesbyrd om Jesus. Den beste kommentar til den virkelige mening i Det gamle testamente har vi i Jesu eget liv. Der kan man se og forstå det som hele Israels historie siktet fram mot, og det som var innerste kjernen i alt det Gud hadde sagt gjennom sine profeter.

Man merker tydelig hvordan disiplene etter oppstandelsen begynte å lese Skriften med nye øyne. Som Johannes sier: Etterpå, da han var oppstått fra de døde, husket disiplene at han hadde sagt dette. De trodde da Skriftens ord... dette forstod ikke disiplene med en gang, men da Jesus var blitt forherliget, kom de på at dette var skrevet om ham og at man hadde gjort dette med ham.

Bønn:

Herre, jeg ber deg at du åpner også våre sinn, nå i vår tid, så vi kan forstå skriftene. Det er du som er nøkkelen til dem. Kjenner vi deg, så forstår vi dem.

Og når vi forstår dem, lærer vi også å kjenne deg enda bedre. Og alt dette kan bare du gjøre, når du kommer og utlegger dem for oss, du som er vår levende Herre. Du vandrer fram gjennom verden i dag i dette levende ord som du har sendt til oss. La oss møte deg der, levende som du er. La oss få se din skikkelse og merke at du er midt iblant oss. Fortell oss at det er du selv som taler, og du selv som her besøker oss. La oss høre din stemme og kjenne den igjen, du vår levende Herre.

Amen.

Viktige arrangement

10.–13. april	Påskemøter: Flekkerøy bedehus, Kristiansand
11.–13. april	Påskemøter: Vestre Andebu bedehus
19.–21. april	Påskemøter: Kvelde bedehus
06.–11. mai	Møteserie: Kvelde bedehus
17. mai	Nasjonaldagsfeiring: Kvelde bedehus
29. mai	Stevne: Harald Lie, Våle
30.05–01.06	Møteserie: Rena Misjonshus
09. juni	Stevne: G. Hoelsæter, Gullverket, Eidsvoll
20.–22. juni	Barneleir: Norsjø, Gvarv
20.–22. juni	Yngresleir: Tore Mangelrød, Solberg
27.–29. juni	Ungdomsleir på Flekkerøy
03.–06. juli	Sommerbibelskole på IMI-stølen, Oppdal
01.–07. aug	Bibelcamping på Bygland KVS, Setesdal
07.–10. aug	Sommerbibelskole på Bygland KVS, Setesdal

Lille Øyvinds problem

Denne lille fortellingen er hentet fra boken «Mitt hjerte skal synge» av tidligere Kinamisjonær Berit Berg:

- Tror du på Jesus, mormor? spurte min lille dattersønn på fire år.
- Ja.
- Det gjør jeg og, sa han og smilte stort. Ansiktet hans ble plutselig alvorlig igjen.
- Men jeg må tenke på han – bestandig.
- Må du det?
- Ja-a, for..... Han stusset.
- Greier du det, da?
- M-n-e-i-i...., dro han ut og kikket opp på meg.

Han var tydelig spent på svaret.

- Hør, Øyvind, om du ikke greier å tenke på ham bestandig, så greier Jesus å tenke på deg – alltid. Han så stort fremfor seg, og smilet kom igjen. Problemet var løst.
- Ja, det greier nok Jesus. Han greier alt, han! slo han fast.

Langt inne i meg takket jeg for den lille samtalen. Evangeliet skaper alltid noe. Det drar oss nærmere Jesus, og bort fra oss selv.

Returadresse: På Hjemveg, Farrisveien 1367, 3282 Kvelde

B

